ముందు-వెనక

*** డి. కామేశ్వరి ***

సుమిత్ర, సుదర్శన్ పోర్టికోలో కారు దిగేసరికే లోపట్నుంచి నవ్వులు, మాటలు అట్టహాసంగా వినిపిస్తున్నాయి. ఇల్లంతా దీపాలతో కళకళ లాడు తూంది.

గుమ్మంలోనే ఎదురు వచ్చి చేతులు కలిపి సాదరంగా ఆహ్వానించాడు జార్జి. "మీట్ మై కొల్లీగ్ అండ్ డియరెస్ట్ ఫ్రండ్ సుదర్శన్, డిసీజ్ మిసెస్ సుదర్శన్" అంటూ లోపల మిగతా అతిథులకి అందరికి పరిచయం చేశాడు జార్జి. నమస్కారాలు, ప్రతినమస్కారాలు, పలకరింపులు ఫార్మాలిటీస్ అయ్యాక ఇద్దరికీ కుర్చీలు చూపించి ఇంకెవరో వస్తే ఎదురెళ్ళాడు జార్జి.

సుమిత్ర చుట్టూ చూసింది. అందంగా, ఆధునికంగా అలంకరించిన డ్రాయింగు రూము, పార్టీకోసం వేసిన కుర్చీలతో నిండివుంది. గుమ్మాలకి తెరలు, గోడలకి పెయింటింగులు. బుక్ కేసుమీద డెకరేషను పీసెస్. అంతా జార్జి అభిరుచినే కాక అంతస్థునికూడా చాటుతూంది. బ్రహ్మచారైనా యిల్లు చక్కగానే పెట్టుకున్నాడనుకుంది సుమిత్ర.

జార్జి ఎంగేజ్‌మెంట్ పార్టీ యిది. పార్టీ అంటే పెద్ద ఎక్కువ మందిలేరు. సుదర్శన్ దంపతులు కాక యింకో ఆరేడు జంటలు వున్నారు.

సుమిత్రకి అందరూ క్రొత్తవాళ్ళే, ఒక్క మిసెస్ నంబియార్ తప్ప.

సుదర్శన్, జార్జి ఇద్దరూ డాక్టర్లు; ఫారెన్ రిటర్న్‌డ్ డాక్టర్లు! యిద్దరూ ఒకే మందుల కంపెనీలో పెద్ద జీతాల మీద పనిచేస్తున్నారు మద్రాసులో.

రావలసిన అతిథు లందరూ వచ్చినట్లున్నారు.

"ఏవోయ్ నీ ఫియన్సీ. దాచేసావా మాకు చూపిస్తే దిష్టి తగులుతుందనీ, లేక ఒక్కసారిగా సర్‌ప్రైజ్ చేయాలనా...." సుదర్శన్ మిత్రుడిని హాస్యంగా అడిగాడు.

జార్జి చిరునవ్వు నవ్వి లోపలికెళ్ళాడు. మరు నిమిషంలో కాబోయే భార్యతో చేతిలో చేయికలిపి నెమ్మదిగా వచ్చాడు. అందరూ ఒక్కసారిగా చప్పట్లు కొట్టారు ఇద్దరూ గదిలోకి రాగానే. జార్జి వంగి అందరిని ఉద్దేశించి "మిస్ నీరజ! మై వుడ్‌బి వైఫ్" అని

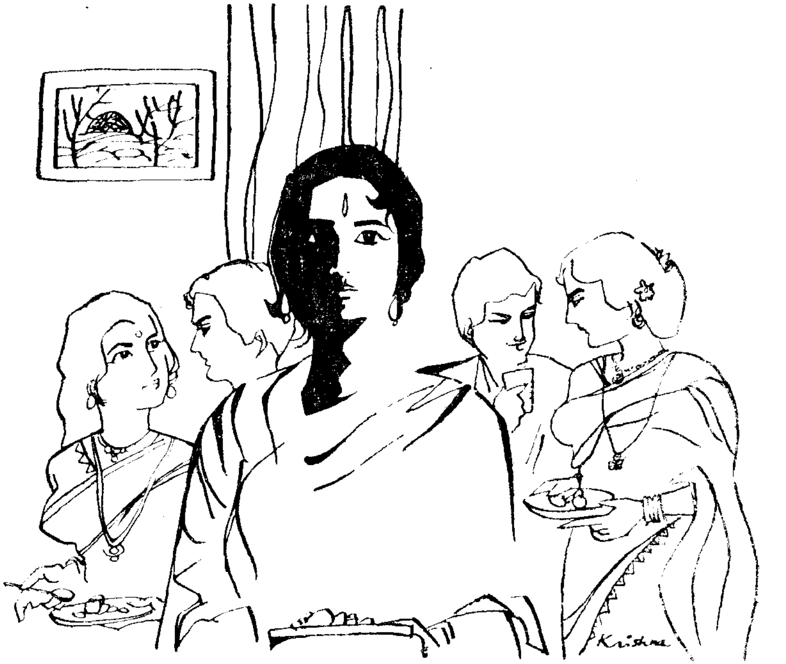

పరిచయం చేశాడు అందరికీ. నీరజ రెండు చేతులు కలిపి అతిథులకి నమస్కారం చేసింది మునిసిగ్గుతో ఎర్రబడిన మొహం కాస్త దించుకుని. తరువాత జార్జి ఎంగేజ్‌మెంట్ రింగ్ నీరజ వేలికి తొడిగాడు. అందరూ మళ్ళీ చప్పట్లు కొట్టారు. కాబోయే వధూవరులకి తమ అభినందనలు తెలిపారు.

తెల్లబట్టలేసుకున్న బేరర్ ట్రేలో డ్రింక్స్ తీసుకువచ్చాడు. హాట్ కావల్సినవారు హాట్ తీసుకున్నారు. ఆడవాళ్లు అందరూ సాఫ్ట్ డ్రింక్స్ తీసుకున్నారు. సుదర్శన్ విస్కీ అందుకున్నాడు. సుమిత్ర ఎంచుకుని ఆరెంజ్ తీసుకుంది.

కాబోయే దంపతుల ఆరోగ్యాన్ని, ఆనందాన్ని, సుఖాన్ని కోరుతూ గ్లాసులు తాటించి డ్రింక్స్ త్రాగడం మొదలు పెట్టారు అందరూ.

సుమిత్ర నెమ్మదిగా ఆరెంజ్ సిప్ చేస్తూ నీరజ వంక చూసింది. మల్లెపూవులా వుంది నీరజ. తెల్లటి సిల్కు చీరమీద వెండి జరీబోర్డరు, తెల్ల స్లీవ్‌లెస్ బ్లౌజు, ఆధునికంగా నడినెత్తిన చుట్టిన సిగ. ఒంటిపేట ముత్యాల హారం. తెల్లచెప్పులు...అన్నీ తెలుపే! మల్లెపువ్వంత స్వచ్ఛంగా నవ్వుతూంది. ప్రపంచంలోని ఆనందానికంతా ప్రతినిధిలాగుంది. ఆమె మొహం సంతోషంతో, ఆనందంతో తృప్తిగా వెలుగుతూంది.

తనూ యింతకి ఎన్నోరెట్లు ఆనందం అనుభవించింది తన ఎంగేజ్‌మెంట్ నాడు. తమదీ లవ్ మేరేజే! ఇంతకంటె గ్రాండ్‌గానే పార్టీ యిచ్చారు ఆనాడు తాము. మెడికల్ కాలేజి స్టాఫ్ అందరూ వచ్చారు.

సుదర్శన్ నీరజతో ఏదో చెపుతూ నవ్వుతున్నాడు.

అతని నవ్వు! అదే.. ఆ నవ్వే ఆమెని లోబరుచుకుంది ఆనాడు. అతని అందచందాలకంటె, అతని డిగ్రీల కంటె, అతనిహోదాకంటె...అన్నింటి కంటె ఎక్కువ నచ్చింది అతని నవ్వు! ప్రొఫెసరు సుదర్శనం చెప్పేపాఠం మీదకంటె అతని నవ్వుకోసం శ్రద్ధగా కాచుకుచూడడం తన కిష్టం అప్పుడు.

దానికోసమే నా అన్నవాళ్ళందరినీ కాదని. అందరి మాటలు నిర్లక్ష్యంగా పెడచెవిని పెట్టి, మెడిసిన్ చదువుకూడా సగంలో మానేసి పెళ్ళాడింది అతన్ని.

'రాక్‌హడ్సన్'లా వుండే సుదర్శన్ తన స్వంతం అయిపోతున్నాడని ఎంత గర్వించిందో! తక్కిన అమ్మాయిలు యీర్ష్యతో ఎంత కుళ్ళారో!

ఆరోజుల్లో ఎటు చూసినా సుదర్శనే! సర్వం సుదర్శన్ రూపంఅయి కనిపించింది. తనకింటె అదృష్టవంతురాలు లేదని గర్వించింది.

నీరజ ఏదో చెపుతూంటే శ్రద్ధగా వింటున్నాడుసుదర్శన్ యితరుల వునికినే మరచి. ఆరాధన నిండిన కళ్ళతో ఆమె వంక చూస్తున్నాడు.

సుమిత్ర మనసంతా యీర్ష్యతో నిండింది.

యీ కళ్ళు యిలాగే చూసేవి తన వంక ఆ రోజుల్లో. తను మాట్లాడినా, నవ్వినా, అసలు ఏమనకపోయినా తనని అలా ఆరాధన నిండిన కళ్ళతో, మత్తుగా చూసేవాడు సుదర్శన్. ఆరోజు బీచిలో- "సుమీ, నీవు ప్రక్కనవుంటే చాలు నాకు, ఆహారంకూడా అక్కరలేదు... అలాంటిది వెధవది, నీకోసం మాంసాహారం మానలేననుకున్నావా...యింత చిన్న విషయంకోసమా సందేహిస్తున్నావు. యీ మాత్రందానికోసం నిన్ను వదులుకుంటా ననుకున్నావా, నన్ను నమ్ము సుమిత్రా, యింక అడ్డుచెప్పకు!" తన కళ్ళలోకి మత్తుగా చూస్తూ చేతిలో చేయివేసి, నలుగురూ తిరిగే బీచి అని కూడా మరచి గుండెలకు హత్తుకున్నాడు ఆవేశంగా ఆ కనుచీకటివేళ!

అందరూ భయపెట్టిన భయాలు, అనుమానాలు అన్నీ తొలగిపోయాయి ఆ క్షణంలో. సుదర్శన్ కళ్ళలోని ఆరాధనకి పరవశించి అతని గుండెలమీద వ్రాలిపోయింది.

సుదర్శన్‌తో పెళ్ళికి అందరూ తనని ఎన్నోవిధాల అడ్డుకోవాలని చూశారు. తల్లి ఏడ్చింది. తండ్రి యింట్లోంచి పొమ్మన్నాడు. అక్కలు, అన్నలు వర్ణాంతర

వివాహాలవల్ల వచ్చే అనర్థాలను విడమర్చి చెప్పి నచ్చచెప్పబోయారు. స్నేహితు లందరూ ఎన్నో విషయాలు చెప్పి భయ పెట్టారు. ఎవరు చెప్పినా, 'అతను మాంసాహారి, నీవు శాకాహారివి. నిష్ఠా నియమాలుగల కుటుంబంలో పెరిగావు. అతనికి నీకు సరిపోదు. మొదట కొన్నాళ్లు నచ్చుకున్నా తరువాత తరువాత మీ మధ్య కలతలు రేగితీరుతాయి' అని.

వాళ్ళు చెప్పడంవల్ల కాకపోయినా తనకి మాంసాహారం అంటే అదోరకం ఎలర్జీ. ఎవరైనా తింటూంటే చూసినా భరించలేదు. అందుకనే ముందుగానే సుదర్శన్ దగ్గిర మాట తీసుకుంది.

సుదర్శన్ యిచ్చిన భరోసాతో అను మానాలు తొలగి, మరుసటి నెలలోనే సుదర్శన్ భార్య అయిపోయింది రిజి ష్ట్రార్ సమక్షంలో.

పెళ్ళి అయ్యాక మూడు నాలుగు నెలలు తామిద్దరు చుట్టూ ప్రపంచాన్నే కాక తమనితాము మరచిపోయారు.

డిన్నరు రెడీ అయిందని కబు రొచ్చింది.

"కమాన్, లెటజ్ గో!" డైనింగు రూములోకి దారితీస్తూ అతిథు లందరిని ఆహ్వానించాడు జార్జి.

పెద్ద టేబిల్ మీద తెల్లని టేబిల్ క్లాతు వేసి ప్లేట్లనిండా రకరకాల పదార్థాలు అందంగా అమర్చారు. మధ్య కోడి, బాతు ఆకారాలని అపళంగానే స్టఫ్ చేసి వండి డెకరేట్ చేసి పెట్టారు. బుఫె డిన్నరు! అందరికి తలో ప్లేటు, నేప్ కిన్, స్పూన్, ఫోర్కు పెట్టి అందిం చారు జార్జి, నీరజ.

టేబిల్ మీద అమర్చిన నాన్ వెజిటే రియన్ డిషెస్ చూసి కాస్త వెనక్కు తగ్గి సందేహిస్తూ నిలబడింది సుమిత్ర. జార్జి చూశాడు ఆమెని. "కమాన్,

మిసెస్ సుదర్శన్! వెజిటేరియన్ వికూడా ఉన్నాయి. అవన్నీ వేరుగానే చేయించాం వీటిల్లో కలవకుండా. మీరున్నారని తెలుసుగా నాకు. మీరేకాదు యింకా ఉన్నారుగా వెజిటేరియన్స్..." టేబిల్ దగ్గిరకి తీసికెళ్ళి శాకాహార పదార్థాలు చూపించాడు జార్జి. 'హెల్ప్ యువర్ సెల్ఫ్' అంటూ.

ఏవో రెండుమూడు రకాలు ప్లేటులో పెట్టుకుని తప్పుకుంది సుమిత్ర. అందరూ ఆ కోడిని, బాతుని ముక్క ముక్కలుగా చేసి తలోముక్కా తీసుకున్నారు. ఎంతో ఆప్యాయంగా, బాగుందని మెచ్చుకుంటూ తింటున్నారు. సుమిత్ర అదంతా చూస్తూ తన భోజనం తినలేకపోతూంది. కడుపులో త్రిప్పసాగింది సుమిత్రకి.

ఇప్పుడు నయం ఇంకా – ఇదే మొదటిసారి సుదర్శన్ యింట్లో తినడం చూసి భళ్ళున వాంతి చేసుకుంది.

హుం...సుదర్శన్! ఎంత ఆప్యాయంగా ఆ ఎముక పట్టుకుని చీకుతున్నాడు! 'ఆహారమే అక్కరలేదు నీవు ప్రక్కన వుంటే ... అలాంటిది మాంసాహారం మానలేనా నీ కోసం' అని తేలికగా ఆనాడు అన్న మనిషి. యీరోజు తన ఎదురుగానే, తనకి అసహ్యమని తెలిసినా, లెక్కచేయకుండా తింటున్నాడు!... అవును తనంటే భయమేమిటి అతనికి! తనకి సంజాయిషి యివ్వవలసిన అవసరం ఏముంది! భార్య...భరించక ఏం చేస్తుంది.

ఇంట్లో యీ నరకం అప్పుడే ఆరు నెలలుగా భరిస్తూనేవుంది. యీ పాటికి నిజానికి తనకి అలవాటు అయిపోవలసింది. యివి చూడడం, యివి తింటూంటే సహించడం...కాని ఖర్మ! దురదృష్టం! మొదటిరోజు సుదర్శన్ తింటున్నాడని తెలిసిన రోజున ఎంత అసహ్యించుకుందో యీ ఆరు నెలలుగానూ అలాగే అసహ్యించుకుంటూంది.

సుదర్శన్ యిలా మాట తప్పుతాడని తనకిచ్చిన వాగ్దానాన్ని అంత తేలిగ్గా మరచిపోతాడని ఊహించకపోవడం తన పొరపాటేనేమో! కాకపోతే ప్రేమవేడిలో ఆ మోజులో అన్నమాటకి తను విలువ యిచ్చి నమ్మడం తెలివితక్కువగదూ! మనిషి మాటకి కట్టుబడి ముప్ఫై ఏళ్ళుగా అలవాటయిన ఆహారం ఒక్కసారిగా తనకోసం మానుతాడని విశ్వసించడం తన తెలివిహీనతనే చాటుతూంది! ఇంకోటి ఇంకోటిగాదు, ఆహారం విషయంలో ఎన్నాళ్ళని యిబ్బందిపడి మాట నిలబెట్టుకోడానికి కట్టుబడి ఉంటారు! కట్టుకున్న తరువాత, ఆ మోజు, ఆక్రొత్తవేడి తేలిపోగానే... ఏమగాడు భార్యకిచ్చిన మాటకి విలువ యిస్తాడు. అలా యిస్తాడని నమ్మడం తన బుద్ధిహీనతనే చాటుతూంది.

తనకిచ్చినమాట పెళ్ళయిన మూడు

నాలుగు నెలలుమాత్రమే అమలు జరిపాడు సుదర్శన్. ఆమూడు నాలుగు నెలలు తను అంతగా గమనించక పోవడంవల్ల సుదర్శన్ చికాకు అర్థం కాలేదు. సుదర్శన్ భోజనంముందు కూర్చుని ఏం తినకుండా ఎందుకు లేచి పోతున్నాడో ముందసలు తనకి అర్థమే గాలేదు. తరువాత నెమ్మదిగా భోజనం ముందు కూర్చున్న దగ్గరనించి సణగడం ఆరంభించాడు... 'యీ వెధవకూరలతో అన్నంఎలాతినడం. ఈ చప్పుకూరలలో ఏం బలముంటుంది'. ఎంత మంచికూర చేసినా తినేవాడుకాడు. పప్పు, పచ్చళ్ళు అవి అసలు ముట్టుకునేవాడుకాడు. అన్నం అంతా కెలికి ఇంత పెరుగన్నం మాత్రం తిని లేచిపోయేవాడు. అతని భోజనం ఒక సమస్యఅయింది తనకి. రోజు రోజుకి తగ్గిపోనారంభించాడు సుదర్శన్. దాంతోపాటు అతనికి కోపం చిరాకు ఎక్కువయింది. 'నాజన్మలో నేను ఎప్పుడూ ఇన్నాళ్ళు మాంసాహారం తినకుండా వుండలేదు తెలుసా, అసలు మాంసమో, చేపలో ఏదో ఒకటి లేకపోతే భోజనం ముందు కూర్చునేవాడినే కాదు. ఇంట్లో ఏపూజలు అవి అయినాకూడా అమ్మ నాకోసం ప్రత్యేకం చేయించేది' అనేవాడు. 'యీవెధవ వంకాయి, బీర కాయలో ఏముంది, ఎంత తింటేమాత్రం ఏంలాభం,' అని విసుక్కునేవాడు. 'బాగుంది, శాకాహారం తిన్నవాళ్ళందరూ చచ్చిపోతున్నారా ఏమిటి!' అనేది తను నవ్వుతూ. 'ఏమో మీకలవాటు!' మొఖం

చిట్లించేవాడు. 'అలవాటు చేసుకుంటే మీకూ సయిస్తాయి. అసలు మీరు ప్రయత్నించడమేలేదు.'

"ఏం అలవాటవుతుందో! ఆరు నెలల నించి తిండికోసం మొహం వాచినట్లున్నాను' అన్నాడు. తనకీ జాలి అనిపించింది. పాపం ఒక్కసారిగా అన్నాళ్లుగా అలవాటయిన ఆ ఆహారం వదలడానికి ఎంతకష్టంగా వుందో ననిపించింది. కాని సుదర్శన్ తినడం భరించలేదు. అది చూస్తే తనకి అసహ్యం... అందుకేగా ముందు సుదర్శన్ దగ్గిర మాటతీసుకుంది. తనతప్పులేదు ...

రోజు రోజుకి యింట్లో సుదర్శన్ భోజనసమస్య తీవ్రతదాల్చింది. సుదర్శన్ యింట్లోతినేదే ఒక్కపూట. మధ్యాహ్నం లంచ్ ఆఫీసుకే ఏసాండ్ విచెస్‌లో, చపాతీలో తీసికెడతాడు. రాత్రికి మాత్రమే భోజనం! అరాత్రి కూడా ఏం తినకుండా లేచిపోతుంటే ఎన్నాళ్ళు సహించగలదు! ఆరు నెలల్లో సుదర్శన్ ఎంతో తగ్గిపోవడం గమనించి నొచ్చుకునేది. అమాటా అన్నాడు. 'యీ ఆరునెలల్లో ఎనిమిది పౌనులు తగ్గాను తెలుసా, ఎన్నిమందులు తీసుకుంటే మాత్రం ఏంలాభం, ఆహారం సరిగా లేకపోతే! అయినా నీవుమరీనూ, ఇంక పట్టింపేమిటి, యీరోజుల్లో బ్రాహ్మణులే ఎంతోమంది మాంసాహారంతింటున్నారు, నీఅంత చాదస్తం ఎవరికీవుండదు' సగం విసుగు, సగం హాస్యంగా అన్నట్టు అన్నాడు."అయితే ఏమిటంటారు, మానడానికే మీకంత కష్టంఅయితే, క్రొత్తగా నన్ను అలవాటు చేసుకోమంటే నాకెంత కష్టం!"

"విన్నెవరు తినమన్నారు!"

"మిమ్మల్ని తినవిస్తే చాలంటారు!" సుదర్శన్ మాట్లాడలేదు. ఆక్షణంలో తనకు కాస్తకోపం వచ్చింది. యీమాత్రం దానికి అంతపెద్ద వాగ్దానాలు, అంతతేలిగ్గా ఎందుకు చేయడం!

అక్కడికీసుదర్శన్ ఆరోగ్యం కోసం గుడ్లు ఉడికించీ, ఆమ్లెట్లుచేసిపెట్టేది. అంతకంటె ముందుకుపోవడం మాత్రం తనవల్లగాలేదు.

"అదేమిటి మీరు ఏం తినడంలేదు.... ఏం తీసుకోడంలేదేమిటి!" నీరజ దగ్గిరకి వచ్చి పలకరించింది సుమిత్రని. 'తింటున్నాను...' నవ్వింది బలవంతంగా సుమిత్ర. 'యీస్వీట్ తీసుకోండి ... బాగుంది' అంటూ ప్లేట్‌లోవేసింది. 'థాంక్స్' అంది సుమిత్ర.

నీరజ!... పేరుబాగుంది. మనిషీ బాగుంది! కాని నీరజపేరుహిందూపేరు, జార్జి!... క్రిష్టయన్! ఇంటర్ కాస్ట్ మేరేజ్!... నీరజ వెజిటేరియనా! నాన్ వెజిటేరియనా!?... అడగాలి అనుకుంది సుమిత్ర.

నీరజ అప్పుడే యింకెవరి దగ్గిరకో వెళ్ళిపోయి మాట్లాడుతూంది. సుదర్శన్

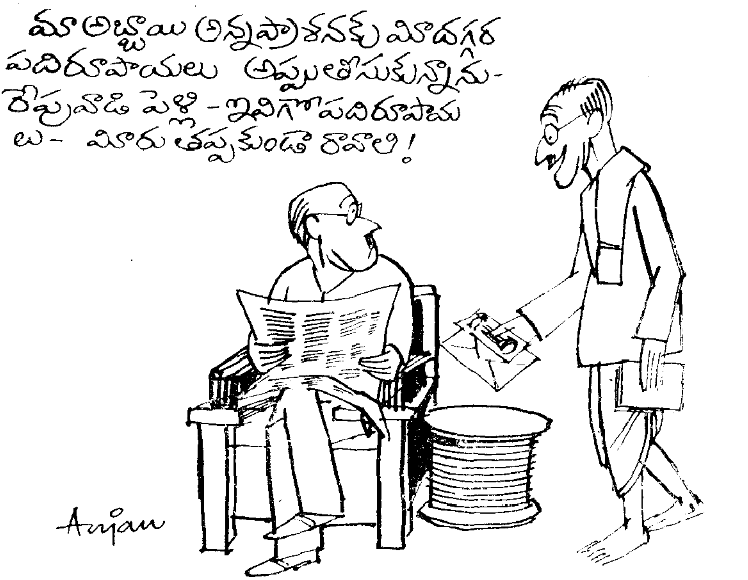

జార్జి ఏదో చర్చిస్తున్నారు నీరజతో. సుదర్శన్ ఎంత చక్కగా మాట్లాడుతున్నాడు నవ్వుతూ వాళ్ళతో। తనతో యిలా మనసారా నవ్వుతూ మాట్లాడి ఎన్నాళ్ళయింది। అసలు తామిద్దరూ మాట్లాడుకుని ఎన్ని రోజులయింది। యీ పార్టీకి భార్య వెంటలేకపోతే సంజాయిషీలు యివ్వాలన్న భయంతోనేమో తీసుకువచ్చాడు సుదర్శన్. సొసైటీ మర్యాదలకి భంగంకాదూ తను రాకపోతే। యీ పార్టీలు, డిన్నర్లు, క్లబ్బులు ...యీ సొసైటీ లైఫ్‌కి నటన చాలా అవసరం।

అసలు ఆ రోజు జాన్ వాళ్ళ పార్టీ నుంచి వచ్చిన దగ్గిరనించేగా తమమధ్య కలతలు, కలహాలు ఎక్కువయ్యాయి.

అప్పటివరకు యింట్లో భోజనం చేస్తున్నంత సేపూ సణగడం, చిరాకు పడడం, మినహా ఉత్తప్పుడు బాగానే వుండేవాడు సుదర్శన్.

ఆ రోజు పార్టీకి యిలాగే టేబిలు మీద అమర్చిన నాన్ వెజిటేరియన్ డిషెస్‌వంక చూసే సుదర్శన్ చూపులు ఎదురుగా ఏమేకనో పెట్టితే బోనులోని సింహంచూసే ఆకలిచూపులు గుర్తు వచ్చాయి. ఆ రోజు తనప్రక్కన ఉండి వుండకపోతే యిచ్చిన మాట మరచి హాయిగా ఆ మాంసాహారం తినివుండేవాడనిపించింది. ఆ చూపు చూస్తే యింక ఎన్నిరోజులో మాటకి కట్టుబడి వుండడనిపించింది. ఆ రోజు యింటికి వచ్చాక తనతో మాట్లాడకుండా కోపంగా పడుకున్నాడు.

ఆ మర్నాటినించే అసలు కథ ప్రారంభమయింది. ఆ రోజునించి రోజూ రాత్రి ఇంట్లో భోజనం మానేశాడు. ఎవరో ఫ్రెండు పిలిచాడని, డిన్నరని, పార్టీ అని ఏదోవంక చెప్పసాగాడు. ఓ పదిహేనురోజులు నడిచింది. కాని ఇన్నాళ్ళూ లేని ఫ్రెండ్స్, పార్టీలు రోజూ యిచ్చే తనకి తెలియని ఫ్రెండ్సు ఎవరున్నారు? హోటలులో తింటున్నాడని స్పష్టం అయింది. ఒక నెలపాటు యింక ఊరుకోలేక అడిగింది.

... 'అవును హోటలు కెళ్ళి తింటున్నాను ... ఎన్నాళ్ళు తిండి తినకుండా చచ్చిపొమ్మన్నావు' అనవసర కోపంతో గట్టిగా అరిచాడు. తనకీ వళ్ళు మండింది.

"యీ మాత్రం దానికి అనాడు పెద్ద పెద్ద వాగ్దానాలు ఎందుకు చేశారు. తిండే అక్కరలేదన్నారు..." చెప్పింది.

సుదర్శన్ మొహం ఎర్రబడింది.

"అవును అన్నాను. వాగ్దానం చేశాను కనుకే, నీ కోసం ఎనిమిది నెలల నించి పస్తులున్నాను ... యింక నా వల్ల గాదు ... తిండి తినకుండా చచ్చిపోవడమే నీ కానందం అయితే చెప్పు ... ఎంతసేపూ నాలోపే లోట్లు ఎంచడం ఎందుకు... త్యాగాలు నేనే చెయ్యాలా! ఆ మాత్రం కట్టుకున్న వాడికోసం నీవు త్యాగం చేయకూడదా! నే నేం నిన్ను తినమనలేదే. నాకు అభ్యంతరం చెప్పొద్దన్నాను...అంతే గదా," అన్నాడు.

యింకేమంటుంది. అక్కడికీ అంది "నేను త్యాగాలు చేయలేను కాబట్టే ముందుగానే మాట తీసుకున్నాను."

"ఎన్నిసార్లు చెపుతావు, అవును వాగ్దానం చేశాను... క్షమించు వాగ్దానం నిల్పుకోలేనివాడిని... ఏదయినా మాన వచ్చుగాని...తిండిమాని త్యాగాలు ఎవరు చేస్తారు." విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ భాగోతం అలా మూడు నెలలు సాగింది. ఇల్లు, పెళ్ళాం అన్నీ వుండగా హోటల్లో భోజనంచేసి వస్తూంటే సహించింది .. కాని, ఆరోజునించి మాట తప్పాడనో, ఆ ఆహారం తిని వస్తున్నాడన్న భావమో కాని సుదర్శన్ పట్ల కాస్త విముఖత కలిగింది. సుదర్శన్ కూడా మాట తప్పినందుకు కాబోలు కాస్త మొహం చాటేసుకుని తిరిగేవాడు. పూర్వంలా యిద్దరూ ఫ్రీగా మాట్లాడుకోలేకపోయేవారు. అంతేకాక సుదర్శన్ దగ్గిరకి తీసుకోగానే సుదర్శన్ మాంసం తింటున్నాడన్న తెలివిడి అదోరకం జుగుప్స కలిగించేది అతని స్పర్శ. తనకి తెలియకుండానే మొహం త్రిప్పుకునేది. మొత్తంమీద ఆ సంఘటన తమ దాంపత్య జీవితానందాన్ని చాల వరకు హరించింది.

అంతటితో ఆగలేదు. "ఎన్నాళ్ళు రోజూ వెళ్ళి హోటల్లో తినగలను!" అంటూ ఇంట్లోనే ఓ వంటవాడిని వేరే వండడానికి తీసుకొచ్చాడు. అప్పారావు-

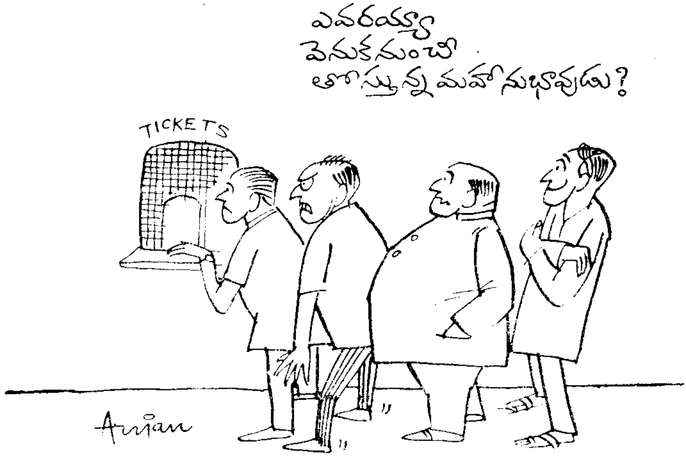

నల్లటి గోళ్ళు, గంపంత జుట్టు – వాడిని చూస్తేనే అసహ్యం తనకి. వాడు వచ్చిందగ్గిరనించి సుదర్శన్ భోజన సమస్య తీరింది. కాని ఆ యింట్లో భోజనం చేయడం తనకో సమస్యగా వుంది. ఇంట్లో కోళ్ళుకోయడం, చాపలు కడగడం, అవి వుడుకుతూంటే ఆ వాసన, ఆ మసాళాలు దుబ్బడం అదంతా భరించడం తనకి తప్పలేదు. ఎంత చెప్పినా, వాడికి వేరే గిన్నె లిచ్చినా ఆ అప్పారావు అన్నీ కలిపేస్తాడు. మూతలు, గరిటలు అన్నీ కలిపేస్తాడు. వంటింటి పైపు దగ్గర అంతా ఆ మాంసం అవీ కడిగి గలీజుచేస్తాడు. పనిమనిషీ అన్ని గిన్నెలూ కలిపేస్తుంది ఎంత చెప్పినా. ఏం చెయ్యడం! ఎంత చూడకూడదనుకున్నా అదంతా తన కంటబడక మానడం లేదు.

హూ...యిలాంటి గొడవలు వస్తాయనే అందరూ అంతగా ఆనాడు తనని హెచ్చరించారు. ఆ మాటలని నిర్లక్ష్యం చేసింది ఆనాడు. కాని ఎంత అనుభవ పూర్వకంగా చెప్పారు.

ఈ గొడవలవల్ల తమ దాంపత్య జీవితమే దెబ్బతింటుందని కలలోకూడా అనుకోలేదు...సుదర్శన్! ఎంత ప్రేమగా అనురాగంతో చూసేవాడు! అలాంటి వాడు యిలా మారిపోతాడని...

నిజానికి తప్పు తన ఒక్కడిదే గాదూ! యిందులో తన పాలూవుంది! సుదర్శన్ తనని తినమనలేదు! వండమనలేదు! అతని ఏర్పాటులు అతను చేసుకున్నాడు. కాని...యీ విషయాన్ని తేలిగ్గా తీసుకోలేకపోవడం తన బలహీనత! ఇంటా వంటా లేని వా రెందరో తింటున్నారు యీరోజుల్లో మత్స్య మాంసాలు! అలాంటిది తనెందుకు యింత సీరియస్‌గా తీసుకోడం ఈ విషయం...

తను మాత్రం ఏం చేస్తుంది! ఎంత సరిపెట్టుకుందామన్నా ఆ ఊహ తలపుకి వచ్చేసరికి సుదర్శన్ స్పర్శే భరించ లేకపోతూంది. తన మొహం మీద ఏహ్యత స్పష్టంగా కనిపించడం చూసి చూసి సుదర్శన్ ఓ రోజు కోపంగా అడిగాడుకూడా సు.. "ఎందుకింతలా చీదరించుకుంటున్నావు నా మధ్య.. ఎందుకిలా మారిపోతున్నావు..."

"మారింది నేనే కాదు" కోపంగా అంది తను. "నేను [illegible]. నీవు మారావు. నా ప్రేమానురాగాలలో ఏం మార్పు [illegible] కాదు [illegible]"

"[illegible] మనసులో మాటల్లో ... చేతల్లో" [illegible] సుదర్శన్ తెల్లబోయాడు. "బాగుందా. మారింది అంటున్నావని మనిషినే అసహ్యించుకుంటున్నావా! ... [illegible] కారణం..." తను జవాబీయలేదు. సుదర్శన్ ఒక క్షణం [illegible] తన మొహం [illegible] తనని [illegible]

"మనిద్దరం చాలా పొరపాటు చేశాం.... చాల తొందరపడ్డాం ... తప్పటడుగు వేశాం" అని అటు తిరిగి పడుకుండి పోయాడు. ఆ రోజు నించి యీ రెండు నెలల నించి తనతో చాలా ముభావంగా మాట్లాడుతున్నాడు. తన దగ్గరికే రావడం లేదు. తను పలకరించినా జవాబీయడం లేదు. ఇద్దరూ లోకానికి మాత్రమే భార్యాభర్తలు...

ఎన్నాళ్ళిలా! ఎవరో ఒకరు సర్దుకోకపోతే కాపురం ఎలా ... నలుగురినీ కాదని పెళ్ళిచేసుకుని...నలుగురూ తన మొహాన్నే శాస్తి జరిగిందని చెప్పుకునేటట్లు ప్రవర్తిస్తే ఎలా! తనవాళ్ళందరూ వింటే ఏమంటారు! ముందే చెప్పాం అంటూ దెప్పి హేళన చేస్తారు. దీనికి పరిష్కారం ఏమిటి! ఇంట్లో సుదర్శన్ వరస చూస్తుంటే తప్పంతా తనదే నన్నట్లు, తనని శిక్షించదలచినట్లు ప్రవర్తిస్తున్నాడు. ఇలా చేస్తేగాని దారికి రానన్నట్లు నిర్లక్ష్యంగా [illegible] [illegible] తనని [illegible]. ఏం చెయ్యడం! తను [illegible]! సుదర్శన్ [illegible] [illegible] స్పష్టమైంది. కాపురం కావాలిస్తే తనే అన్నీ చచ్చినట్లు భరించాలి. లేకపోతే ఏం చెయ్యాలి! అన్నదే తన ప్రస్తుత సమస్య...

డిన్నరు పూర్తయింది. అందరూ చేతులు కడుక్కుంటున్నారు. యాంత్రికంగా చేతులు కడుక్కుంది సుమిత్ర. అందరూ మళ్ళీ డ్రాయింగు రూములో [illegible].

ఫ్రూట్ సలాడ్ సర్వ్ చేస్తున్నారు. మౌనంగా అందుకుంది సుమిత్ర. ఈ రోజంతా ఏమిటోలా వుంది సుమిత్రకి. ఎవరితో మాట్లాడబుద్ధి వేయడంలేదు. మనసంతా ఏదో ఆవేదన నిండింది. భవిష్యత్ చింత ఆనందాన్ని హరించి నిర్లిప్తత కనిపించింది ఆమెలో.

యింత చిన్న విషయానికి ఎవరూ

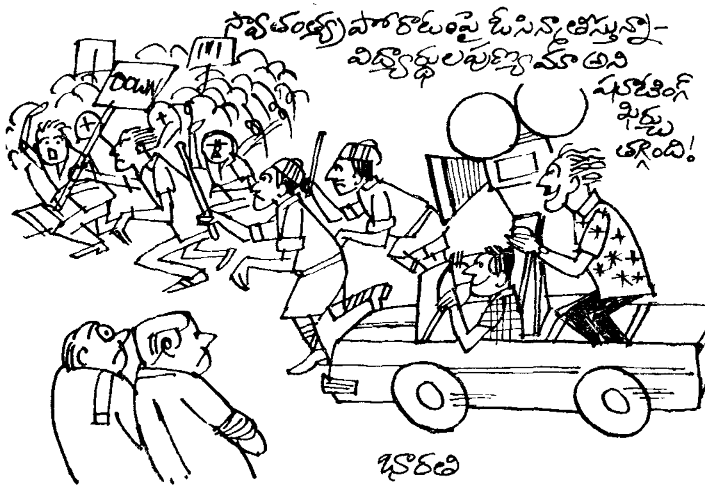

నాలా యిలా అవివేకంగా ప్రవర్తించి కాపురం పాడుచేసుకోరేమో! ఆ భావం సుమిత్రలో ఆత్మవిమర్శన చేయిస్తూంది.

యిలాంటి పెళ్ళిళ్ళు చేసుకున్న అందరికి యిలాంటి సమస్యలు ఎదురు అవుతాయా? ఎవరిని అడగడం? ఎవరిని ఏమని సలహా అడగడం? తన వాళ్ళందరూ వున్నా ఎవరిని అడగలేని స్థితిలో తనవితనే పడేసుకుంది.

నీరజ ప్లేటులో అందరికి కిళ్ళీలు అందిస్తూంది. సుదర్శన్ సిగరెట్లు ఆఫర్ చేస్తున్నాడు మగవారికి. అందరూ కలసి మాట్లాడే మాటలతో గోలగావుంది.

నీరజ!...అన్నట్లు నీరజ వెజిటేరియనా! నాన్‌వెజిటేరియనా! ఆమెవాళ్ళు ఎవరూ వచ్చినట్లు లేదు. ఈ పెళ్ళి వాళ్ళంతటవాళ్ళు చేసుకుంటున్నారట! ఎందుకో! అప్పుడే పెళ్ళికాకుండానే, దంపతులంత క్లోజ్‌గా వుంటున్నారు జార్జి. నీరజ! అంటే చాలగ్రంథమే నడిచి వుంటుంది. ఇద్దరూ క్రొత్తపాత లేకుండా అప్పుడే భార్యాభర్తలమాదిరి తిరుగుతున్నారు

"మిసెస్ సుదర్శన్! ఏమిటలా వున్నారు యివాళ! మాట్లాడకుండా అలా కూర్చున్నారేమిటి! ఏంటి వంట్లో సరిగా లేదేమిటి?" జార్జి స్నేహపూర్వకంగా చూస్తూ అడిగాడు. సుదర్శన్ ఒకసారి కళ్ళెత్తి నీరజవైపు చూసి చూపు మరల్చుకున్నాడు

"ఆవిడ అసలు భోజనం కూడా చెయ్యలేదు." అంది నీరజ.

"అబ్బే. ఏంలేదు. బాగానేవుంది. కాస్త తలనొప్పి అంతే" లేని నవ్వు తెచ్చిపెట్టుకుంటూ అంది సుమిత్ర.

పైవాళ్ళకి ఉన్నంత ఆదుర్దాకూడా లేనట్లు సుదర్శన్ [illegible]తో మాట్లాడుడుతున్నాడు. సుమిత్ర మనసు

దెబ్బతింది. అసహాయతతో సుదర్శన్ పట్ల విరక్తి వచ్చింది.

పదకొండున్నర గంట లయింది. నెమ్మది నెమ్మదిగా ఒక్కొక్కరూ శలవు తీసుకుని వెళ్ళేముందు కాబోయే దంపతులకి మరోసారి అభినందనలు చెప్పి వెడ్తున్నారు.

సుదర్శన్, సుమిత్ర మిగిలారు. తన సందేహం అడగడంకోసం అవకాశం కోసం చూసింది సుమిత్ర. సుదర్శన్ వెళ్ళడానికి శలవు తీసుకున్నాడు.

"మీవాళ్ళు ఎవరూ రా లే దేం ... మీఅమ్మ, నాన్నగారు ... ఎవరూలేరా ఇక్కడ" మామూలుగా అడిగినట్లు అడిగింది సుమిత్ర నీరజని. నీరజ నవ్వి జార్జివైపు చూసింది.

"అందరూ వున్నారు... ఎవరూ రాలేదు" తేలిగ్గా అంది నీరజ.

"అదేం!"

"మావాళ్ళకి ఎవరికీ యీపెళ్ళి యిష్టం లేదు .. వాళ్ళమాట వినలేదని కోపం అందరికీ."

"ఏం ఎందుకు ఇష్టం లేదు ... కారణం" రెట్టించింది సుమిత్ర. అనవసర ప్రసంగం అన్నట్లు చిరాగ్గాచూశాడు సుదర్శన్, భార్యవైపు.

"కారణాలకేం చాల వున్నాయి. ఆయన క్రిస్టియన్, నేను హిందు. ఆయన మాంసాహారి, నేను పక్కా శాకాహారిని. యింతకంటె యిష్టం లేకపోవడానికి ఏం కారణాలు కావాలి .." నవ్వింది నీరజ.

"అవును. ఓ హిందూస్త్రీ ఓ క్రిష్టియన్‌ని పెళ్ళాడడం అంత సులువైన పనా మన సమాజంలో .. వాళ్ళ వాళ్ళెవరికి యిష్టంలేదు. అంచేత నీరజ యింట్లోంచి వచ్చేసింది ఉద్యోగం చూసుకుని" అన్నాడు జార్జి.

"మీ సాహసాన్ని అభినందిస్తున్నాను" నీరజతో అన్నాడు సుదర్శన్ మెచ్చుకుంటూ. సుమిత్రకి నవ్వు మండింది. అభినందిస్తున్నాడట! ఎందుకో! రేపొద్దునవాళ్ళూ తమలా బాధపడాలనిగాబోలు...ఆవేశంగా ఏదోఅనబోయింది.

"ఇందులో పెద్ద అభినందించడానికి ఏముంది! నేనేం పెద్ద త్యాగం చేస్తున్నానని అనుకోలేదు... జార్జి నాకన్నివిధాల నచ్చాడు. నాకు కావల్సింది వ్యక్తిగాని కులాలూ మతాలూగావు..." చాలా తేలిగ్గా అంది నీరజ.

సుమిత్ర ఇంక ఆవేశం అణుచుకోలేకపోయింది. "వద్దు ... వద్దు ... మీ రీ విషయాన్ని ఇంత తేలిగ్గా తీసుకోకండి. మీకు తెలియదు. అనుకున్నంత తేలికకూడ కాదు ఈవిషయం అనాలోచితంగా... నాసలహా..." ఏంఅంటున్నదీ తెలియకుండానే గబగబ, కొన్ని తుంపుడు ముక్కలు పలుకుతూ, చేతిరుమాలు నోటికడ్డం పెట్టుకుని, గబగబ, బయటకువెళ్ళింది సుమిత్ర.

సుదర్శన్ మొహం కొట్టొచ్చినట్టుగా ఎందుకు పాలిపోయిందో జార్జికి, నీరజకి అర్థంకాక, బయటకుపోతున్న దంపతులిద్దర్నీ చూస్తూ ఉండిపోయారు.